

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

אפס כי עז העם

כָּל קִדְשֵׁינוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

וְזֶה בְּחִינַת פְּגַם הַמְרַגְלִים שֶׁפָּגְמוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כִּי עֵקֶר הַרְצוֹן זֹכֵינ׳ עַל יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כִּי שָׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֵקֶר הָאֲרֶת הַרְצוֹן וְהַשְׁתּוֹקֵקוֹת וְהַכְּסוּפִין לֵה׳ יִתְבַּרְךָ בְּבְחִינַת רְצִיַת ה׳ אֲרֻצָּה וְכו׳, כִּי עֵקֶר הַרְצוֹן הַחֶזֶק וְהַשְׁתּוֹקֵקוֹת לַהֲשִׁים יִתְבַּרְךָ זֹכֵינ׳ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי שָׁם מֵאִיר וּמִתְנוּצֵץ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, הִדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אֶלֶק וְכו׳. כִּי הָאֲרֶת הַרְצוֹן הוּא בְּחִינַת רִיחַ טוֹב כְּמִבְאֵר לְעֵיל. וְעֵקֶר הַרִיחַ הַטּוֹב הַנִּפְלֵא שֶׁל הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִשְׁתּוֹקֵקִין וְכוֹסְפִין אֵלָיו בְּרְצוֹן חֶזֶק בְּלִי שְׁעוֹר הוּא רַק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. שְׁנִקְרָאת אֶרֶץ הַמּוֹרֶיָה עַל שֵׁם רִיחַ הַטּוֹב שֶׁל הַקְּטֹרֶת וְכו׳.

וְגַם בְּחוּץ לְאֶרֶץ מֵה שֶׁזֹּכֵינ׳ לַפְעָמִים לְאִיזָה הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת רִיחַ הַטּוֹב כְּמֵאן דְּאֶרַח רִיחָא. שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר הַשְׁתּוֹקֵקוֹת וְרְצוֹן נִפְלֵא לֵה׳ יִתְבַּרְךָ זֶה נִמְשָׁךְ גַּם כֵּן מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל קִדְשֵׁינוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם מִמְשִׁיכִין קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ לְאֶרֶץ כְּפִדּוּעַ. אֲבָל עֵקֶר מְקוֹם הָאֲרֶת הַרְצוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת רִיחַ הַטּוֹב שֶׁל הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁשָׁם הֵבִית הַמְּקַדֵּשׁ וְכָלֵיו וְהָאֲרוֹן עִם הַלּוּחֹת וְהַכְּרוּבִים הַעוֹמְדִים בְּבֵית קִדְשׁ קִדְשִׁים שֶׁשָׁם עֵקֶר הַשְׁתּוֹקֵקוֹת. וְהַרְצוֹן וְהָאֵהָבָה וְהַכְּסוּפִין הַנִּפְלֵאִים שֶׁבִין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שֶׁבְּשָׂמִים, בְּבְחִינַת תּוֹכּוֹ רְצוֹף אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם. וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ הָאֲרֶת הַרְצוֹן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מֵה שֶׁמִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שְׁכֵן כְּשִׁזּוּכָה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ לְשֵׁם שָׁמַיִם (לֹא בְּשִׁבִיל פְּנִיּוֹת אַחֲרוֹת כְּאֲשֶׁר נִמְצָא עֲכָשׁוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים).

אֲבָל הַמְּנִיעוֹת רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מְלִבּוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. אֲךָ עַל יְדֵי תִקְוַת הַרְצוֹן וְהַחֲשֵׁק יְכוּלִים לְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, בְּפִרְט כִּי הַרְצוֹנוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֲזָקִים בְּיֹתֵר, כִּי תִקְוַת כְּשִׁרּוּצָה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מֵאִיר בּוֹ הָאֵרָה מֵהָאֲרֶת הַרְצוֹן שֶׁמֵאִיר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי תִקְוַת הַרְצוֹן וְהַחֲשֵׁק הַבָּא עַל יְדֵי הַמְּנִיעוֹת הַגְּדוּלוֹת דִּיקָא כְּנִ"ל. עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְדַלֵּג עַל כָּלֵם וְלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְהַמְרַגְלִים פָּגְמוּ בָּזֶה, כִּי אָמְרוּ שְׁח"ו הַמְּנִיעוֹת חֲזָקִים מֵהַרְצוֹן. וְעַל כֵּן אָמְרוּ תַחֲלָה שֶׁבַח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְגַם זָבַת חֲלָב וּדְבַשׁ הִיא וְזֶה פְרִיָהּ. וְאַחֵר כֶּה סִימוֹ בְּהַמְּנִיעוֹת הַעֲצוּמִים לְבוֹא לְשָׁם. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב אָפֶס כִּי עֵז הָעַם וְהָעָרִים גְּדוּלוֹת בְּצוּרוֹת מְאֹד וְכו׳ עֲמֵלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְכו׳.

ליקוטי הלכות ברכת הריח ה' ז

עמוד זה נתרם

לזכות נתנאל בן מרים גאלדא רויזא הי"ו

ויבא עד הברון

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

מָאן דְּאִיהוּ בְּדוּחָקָא לָא אֶסְתַּכַּל מִיַּדִּי

דְּבַר (מוֹהַרְנ"ת זי"ע) פֻּעַם אַחַת מִהַדְרָךְ הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַנְּעוּר בְּלִילָה שֶׁגָּלָה אֲדַמוּ"ר זַצ"ל וְאָמַר אֲזוּ בְּזַה הַלְשׁוֹן, עוֹד יִהְיֶה זְמַן שְׂיִהְיֶה הַדְרָךְ הַזֶּה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים - כְּמוֹ עַכְשָׁו הִיא דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים לְהַנִּיחַ טְלִית וּתְפִלִּין בְּכָל בִּקְרָא.

וְאוֹדוֹת הַפְּחָדִים שְׂיִשׁ בְּזַה, אָמַר שְׁעַל זֶה נֶאֱמַר מַה דְּאִיתָא בְּזַהר הַקְדוּשׁ פְּרָשַׁת שְׁלַח בְּעַנְיַן הַלִּיכַת כָּלֵב לְחִבְרוֹן לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבְרֵי הָאֲבוֹת, וְלֹא נִתְיָרָא מִהַעֲנָקִים וְאִיתָא שָׁם עַל זֶה, מָאן דְּאִיהוּ בְּדוּחָקָא לָא אֶסְתַּכַּל מִיַּדִּי, כֶּךָ כָּלֵב בְּגִין דִּהְוָה בְּדוּחָקָא לָא אֶסְתַּכַּל מִיַּדִּי וְאִתָּא לְצִלָּאָה עַל קְבְרֵי אֲבָהֵן וְכוּ'.

וְכֵן כָּל אָדָם מִי שְׂיִוָדַע וּמַחֲשֵׁב עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב, שְׂכַהֲרָף עֵינַי יִפְרָחוּ יָמָיו וְיִצְטָרֵךְ לְתַן דִּין וְחֻשְׁבוֹן מִכָּל מַעֲשָׂיו וְלֹא יוֹתֵרוּ לוֹ עַל שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', מִי שְׂמַחֲשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל זֶה בּוֹדָאֵי לֹא יִבִּיט עַל שׁוֹם מְנִיעָה מִהַפְּחָדִים וְכִיּוֹצֵא וּמִכָּל שְׂכַן שְׂבָאָמַת אֵין בְּזַה שׁוֹם פְּחָד כָּלֵל כְּמוֹ שְׂאֵמַר אֲדַמוּ"ר זַצ"ל בְּפְרוּשׁ בְּעַת שְׂדַבְרוּ לְפָנָיו מְזַה, וְאָמַר שְׂאָם הָיָה לוֹ בֶן יְחִיד הָיָה מְשַׁלְּחוֹ יְחִידִי בְּלִילָה לְשָׂדֵה וְלֹא הָיָה חוֹשֵׁשׁ לְשׁוֹם דְּבַר וְאָמַר זֹאת עַל כָּל אָדָם שְׂאֵין לְפָחַד כָּלֵל מְשׁוֹם דְּבַר כִּי שְׁלוּחֵי מְצוּהָ אֵינָן נְזוּקִין, בְּפִרְט מְצוּהָ כְּזֹאת:

כּוֹכְבֵי אוֹר

ונהי בעינינו כחגבים

טועמיה

פרשת השבוע

נַחֲשִׁימֵם כַּחֲגָבִים בְּעֵלְמָא

ובזה פגמו המרגלים שמחמת שראו בעצמן שיש להם דעת גדול והם גבוהים מבחינת אמונה, כי אמונה היא מדרגה האחרונה, והם כבר באו למדרגות הדעת שגבה יותר על פן דברו סרה על ארץ ישראל ולא ידעו ולא הבינו שעדין דעתם אינם כלום כפי מה שהיו זוכין אם היו מבטלים דעתם והיו מאמינים לדברי ה' יתברך ולדברי משה רבנו שקדשת ארץ ישראל גבה מאד, כי מדת האמונה שזוכין בא"י אף על פי שהיא מדרגה האחרונה, אף על פי כן על ידה דיקא עולין על כל המדרגות כפן.

וזה שאמרו המרגלים, ושם ראינו את הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. הינו שהתלבש בהם קטרוג המלאכים שאמרו מה אנוש וכו'. שאינם רוצים להוריד עצמן לבחינות אמונה לקשר על ידי זה כל העולמות יחד, שזהו בחינת ארץ ישראל, כי נדמה להם שאין שיך שה' יתברך יקבל שעשועים ממדרגות התחתונות וכו' וכנ"ל. וזהו שאמרו, ושם ראינו את הנפילים, שנמשכו מהמקטרגים הנ"ל. וזהו, ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם, הינו שהתלבש בהם הקטרוג הנ"ל עד שנפלו למבוכה הנ"ל שהקשו המלאכים מה אנוש כי תזכרנו וכו'. כי איך שיך שה' יתברך יקבל שעשועים מבחינה פחותה כזו וכו'.

וזהו, ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם, כי הא בהא תליא, שכמו שהיו בעיני הנפילים שלא נחשבו בעיניהם רק כחגבים בעלמא ולא האמינו שה' יתברך מקבל נחת מהם והקשו מה אנוש וכו'. כמו כן היו המרגלים בעיני עצמן, כי התלבש בהם הקטרוג הנ"ל ונחשבו בעיני עצמן כחגבים בעלמא ונפלו מהאמונה האמתית שה' יתברך מקבל תענוג ושעשועים מבני אדם דיקא אפלו מהנמוכים ביותר. כי זה היה עקר הפגם של המרגלים שפגמו בארץ ישראל ששם זוכין לבחינה זו בתכלית השלמות לזכות לתכלית האמונה עד שיזכה בכל פעם להוריד עצמו לכל המדרגות התחתונות ביותר ולהעלותם ולקשרם כלם להם יתברך. והם פגמו בזה על ידי שהתלבש בהם קטרוג המלאכים שאינם מאמינים בהשעשועים שמקבל ה' יתברך מבני אדם התחתונים ומחשבים אותם כחגבים בעלמא כמו שהם בעיני המלאכים המקטרגים שאמרו מה אנוש שמהם היו אלו הנפילים כנ"ל. וזהו ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם כנ"ל:

ליקוטי הלכות נדרים ג' יז

ארץ אוכלת יושביה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

הַעֲקָר תְּלוֹי בְּרָצוֹן

אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֵיהָ. בְּשִׁמְקָרְבָהּ לְהִצְדִּיק, אֵף שְׂאִינוּ מִקְבֵּל מִמֶּנּוּ כֹּל, הוּא גַם בֵּין טוֹב מְאֹד. וְהֶאֱמוּנָה לְבָדָה שְׂמֵאֲמִין בְּהִצְדִּיק מוֹעִיל לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי טַבַּע הָאֲכִילָה שֶׁהַמְּזוֹן נִתְּהַפֵּךְ לְנֹזֶן וְכו', וְזֶהוּ: אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֵיהָ כִּי אֶרֶץ הוּא בְּחִינַת אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב שֶׁכֵּן אֶרֶץ וְרֵעָה אֱמוּנָה. וְזֶהוּ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֵיהָ, כִּי כְּשֶׁנִּכְנָס לְאֶרֶץ, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֱמוּנָה, נֹאכֵל אֶצְלָהּ, הֵינּוּ שְׂנֵת־הַפֶּךְ לְמַהוּתָהּ. הֵינּוּ כְּשֶׁדְּבוּק לְהִצְדִּיק וּמֵאֲמִין בּוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶרֶץ, נֹאכֵל לְהִצְדִּיק וְנִתְּהַפֵּךְ לְמַהוּת הִצְדִּיק מִמֶּשׁ:

אֵךְ אֵף עַל פִּי בֵּן הַעֲקָר תְּלוֹי בְּרָצוֹן, אִם רָצוֹנוֹ חֹזֵק מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲבֹד אוֹתוֹ, רַק שֶׁקִּשָּׁה לוֹ לְשַׁבֵּר תְּאֵאוֹת גּוֹפּוֹ, אָז עַל יְדֵי הִתְקַרְבוֹת וְאֱמוּנַת הִצְדִּיקִים, הוּא בְּחִינַת אֲכִילָה, וְנֹאכֵל לְהִצְדִּיק, הֵינּוּ שְׂנֵת־הַפֶּךְ לְמַהוּתוֹ כִּנ"ל. אֵךְ אִם אֵין רָצוֹנוֹ כֹּל לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם הִתְקַרְבוֹת לְצִדִּיקִים, וְכו'. ה' יִצְיָלֵנוּ:

ליקוטי מוהר"ן קכ"ט

בגם המרגלים

טוֹעֲמִיהַ

פרשת השבוע

הַמְשַׁקְעִים בְּתַאֲוֹת מָמוֹן נִקְרְאִים מְרַגְלִים

כָּל אֵלֹהֵי הַמְשַׁקְעִים בְּתַאֲוֹת מָמוֹן נִקְרְאִים מְרַגְלִים, כִּי נוֹסְעִים תָּמִיד לְמַרְחָקִים וּמְרַגְלִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ בְּשִׁבִיל מָמוֹן. וְאֵינָם מְאֱמִינִים בַּה' יִתְבָּרֵךְ שִׁיִּכְבֹּל לְהַזְמִין לָהֶם פְּרִנְסָתָם בְּמִקּוֹמָם בְּלִי טְרַחַא כְּמוֹ הַמְרַגְלִים שֶׁלֹּא הֶאֱמִינוּ בַּה' יִתְבָּרֵךְ שִׁיתֵּן לָהֶם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא מְקוֹר הַבְּרָכוֹת בְּלֹא דָרֶךְ הַטָּבַע כְּלָל. וְאָמְרוּ שְׂרוּצִים דּוֹקָא לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹר הַבְּרָכָה עַל פִּי דָרֶךְ הַטָּבַע כְּמוֹ שֶׁאֵר הָעֶבְרִיִּים שֶׁשׁוֹלְחִין מְרַגְלִים לְמִקּוֹמוֹת שְׂרוּצִין לְכַבֵּשׁוֹ. אָבֵל בְּאַמַּת אָנוּ צְרִיכִים לְהַאֲמִין בַּה' שִׁיִּכְבֵּשׁ לָנוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּלֹא מְרַגְלִים כְּלָל.

וְכֵמוֹ כֵּן אֵלֹהֵי הַמְשַׁקְעִים בְּתַאֲוֹת מָמוֹן וּמַסְכְּנִים עֲצָמָן בְּסַכְּנַת דָּרְכִים וְנוֹסְעִים לְמַרְחָקִים וּמְשׁוֹטְטִים וּמְרַגְלִים אֶת הָאָרֶץ כְּאֵלֹהֵי ח"ו אֵין ה' יִתְבָּרֵךְ יְכוֹל לְהֵן לָהֶם בְּרַבַּת עֲשִׂירוֹתָם בְּבֵיתָם. נִמְצָא שֶׁהַמְשַׁקְעִים בְּמָמוֹן נִקְרְאִים מְרַגְלִים, כִּי בְּאַמַּת עֵקֶר פְּגָם תַּאֲוֹת מָמוֹן נִמְשָׁךְ מִפְּגָם הַמְרַגְלִים שֶׁהוּא פְּגָם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כַּנִּלְ:

ליקוטי הלכות ברכת המזון ד' יט

ראשית עריסותיכם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָה שְׁחֻלָּה נִתְּנָה לַנְּשִׁים וְכוּ',
כִּי עַל יְדֵי פָגַם עֵץ הַדַּעַת פָּגְמָה הַלְּשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְעַל כֵּן צָרִיכָה
לְהַפְרִישׁ חֻלָּה שֶׁהִיא בְּבַחֲיַנַּת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוּהָ
אִשָּׁה בַּנ"ל.

וְעַל כֵּן נִקְרָא בְּשֵׁם חֻלָּה לְשׁוֹן תְּפִלָּה, לְשׁוֹן וַיַּחַל מֹשֶׁה, כִּי
הַתְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת מַלְכוּת שֶׁהוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְהוּא
הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים. כִּי הַתְּפִלָּה הִיא חַיִּי שְׁעָה, וְהֵינּוּ הַחַיּוֹת
שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ג"י.

וְעַל כֵּן הָיָה הָעוֹלָם חָסֵר תְּקוּן עַד שֶׁבָּא אָדָם הָרִאשׁוֹן וְהַתְּפִלָּל
וַיִּרְדּוּ גִשְׁמִים, נִמְצָא שֶׁעַקֵּר תְּקוּן הָעוֹלָם הָיָה עַל יְדֵי תְּפִלָּה
שֶׁעַל יָדָהּ הַמְּשִׁיבַת חַיּוֹת וְשִׁפְעַת לְעוֹלָם וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָה, אָדָם הָרִאשׁוֹן חָלְתוּ שֶׁל עוֹלָם הָיָה, הֵינּוּ בְּחִינַת
חֻלָּה רִאשִׁית, בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּחִינַת תְּפִלָּה שֶׁעַל
יָדָהּ נִמְשָׁבַח הַחַיּוֹת וְהַשִּׁפְעַת בַּנ"ל, כִּי עַקֵּר הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם
הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִלָּה שֶׁעַל יָדָהּ
נִבְרָא הָעוֹלָם בַּנ"ל.

וְעַל כֵּן נוֹהֲגִין לְהַתְּפִלָּל בְּשַׁעַת הַפְּרִשַׁת חֻלָּה, כִּי הַחֻלָּה
הִיא בְּבַחֲיַנַּת תְּפִלָּה, בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ בַּנ"ל.

ליקוטי הלכות חלה א'

פרשת שלח

טוֹעֲמִיָה

מכתב ממוהרנ"ת

בְּרוּךְ הַשֵּׁם יוֹם ה' שֶׁלַח לְךָ תר"ב בְּרִדְיָטְשׁוֹב:

שְׁלוֹם לְאַהֲבָי בְּנֵי הָרַבְנֵי מוֹרְנֵי הָרַב יִצְחָק שְׂיִחְיָה עִם כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיּוֹ שְׂיִחְיִי:

דַּע בְּנֵי חֲבִיבֵי, כִּי בָאתִי לְפָנֶי בְּרִדְיָטְשׁוֹב בְּיוֹם ג' הָעֵבֶר. וְאַתְּעֵכֶב פֹּה עַל שֶׁבֶת קֹדֶשׁ הַבַּיט עָלֵינוּ לְטוֹבָה. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שֶׁבֶת קֹדֶשׁ כְּרָאוּי. וּבְכָל מְקוֹם שֶׁבָּאִים וּבִפְרָט פֹּה שׁוֹמְעִים צְעָקוֹת וְאַנְחוֹת וְקוֹלוֹת שֶׁל חֲסֵרוֹנוֹת כְּמַעַט בְּלִי שְׁעוֹר. וְהַמְבִּין שׁוֹמֵעַ מִכָּל רַמְזִים שְׂאִין מְקוֹם לָנוּס מִהַפְּגָעִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וּמִכָּל חֲסֵרוֹנוֹת וְכוּ' כִּי אִם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵל הַתּוֹרָה וְאֵל הַתְּפִלָּה וְכוּ'. וְאַפְלוּ מִי שְׂאִינוּ מְקַיֵּם וְאֵת כְּרָאוּי צָרִיד לְהַתְּנַגֵּר לְשִׂמְחָה עַל חֲלָקוֹ שְׂיִזְדַּע עַל כָּל פְּנִים קִצְת מוֹה, וְלְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לִילְךָ בְּדַרְכֵי אֱמֶת שְׂהוֹצִיא לְאוֹר אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנוּ זְכַר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה וְלַהֲיִוֹת מוֹדָה עַל הָעֵבֶר עַל כָּל הַחֲרָחְבוֹת שְׂמוֹצְאִין בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת וְהַחֲקוֹת בְּעֲצָמָן וְלְשִׂמְחָה בָּהֶם וּלְבִקְשׁ עַל לְהַבֵּא וְכוּ'. אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפֵּר כְּמוֹ, כְּמָה וְכְמָה צָרִיכִין לִילְךָ בְּזֶה יְקָצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת. חֹזֵק בְּנֵי וְחֹזֵק, כִּי עֲדִין ה' עִמָּךְ וְחוֹשֵׁב עַל תְּקוּנָךְ, וּבּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

**וְתַתְּחִיל מֵעַתָּה לְהַתְּנַגֵּעַ
לְקַדְשֵׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ,
לְקַדְשֵׁת הַקַּבּוּץ הַקָּדוֹשׁ וְכוּ'.**

וְתַהֲיֶה רְגִיל מְאֹד בְּסַפְרֵי אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנוּ זְכַר צַדִּיק לְבָרָכָה. וּבְמָה שֶׁזְּכַרְנוּ לְבָאֵר וּלְחַדֵּשׁ בָּהֶם, וְתַמְצֵא מְרֻנֵעַ לְנַפְשְׁךָ לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל יוֹם בְּתוֹרָה וְשִׂיחָה זוֹ תְּפִלָּה וְלַהֲתַחֲזֵק בְּשִׂמְחָה בְּכָל דְּרָכֵי עֲצוּתֵינוּ הַקָּדוֹשׁוֹת אִיךְ שֶׁהוּא וּלְצַפּוֹת לְיִשׁוּעָה תָּמִיד כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם ה' לָא שְׁבַק וְלֹא שְׁבַק:

עמוד זה נתרם לרגל שמחת נישואי החתן אהרן
גולשעווסקי הי"ו עב"ג תחי' למזל טוב

תורה י"ח – קרטליתא

טוֹעֲמִיָה

ההולמים בתורת ה'

לְחֵבֶר כָּל עֲנִין עוֹלָם הַזֶּה לְקִדְשֵׁת שַׁבָּת

זוֹה בְּחִינַת קִדְשֵׁת שַׁבָּת שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתְּכֵלִית בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא
בְּנ"ל וְהוּא בְּחִינַת אוֹת יו"ד כַּמוּבָא בְּתַקוּנִים (תְּקוּן כ"א) אֵינִין
דְּנִטְרִין אוֹת יו"ד דְּאִיהוּ שַׁבָּת בְּתַחֲוִמֵיהָ וְכוּ' וְכֵן בְּשָׂר
מְקוּמוֹת.

וְעַל כֵּן נִסְמָךְ פְּרָשֵׁת צִיצִית וְתַכְלֵת לְעֲנִין שַׁבָּת שֶׁבְּפָרָשֵׁת
מְקוּשָׁשׁ, כִּי שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת הַתְּכֵלִית שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּכֵלֵת
כַּמְבָּאָר בְּפָנִים, וְתַכְלֵת הוּא בְּחִינַת חֲבוּר שְׁחֹר וְלָבָן, הֵינּוּ
שְׂמֵחֵר כָּל עֲנִין עוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁבָּת יְמֵי
הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁחֹר בְּחִינַת שְׁחֹרָה אֲנִי בְּיָמוֹת תַּחֲוֹל
כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל לְקִדְשֵׁת שַׁבָּת שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא
בְּחִינַת לָבָן הָעֲלִיּוֹן (שְׁוֵה בְּחִינַת מַה שֶׁבְּשַׁבָּת צָרִיכִין לְלַבֵּשׁ בְּגָדִים לְבָנִים).

וְאֲדַרְבָּא הוּא מְתַפָּךְ הַדְּבָר מֵרֵאשִׁי לְסוּפּוֹ בְּחִינַת אֵיזוֹהוּ חָכָם
הַרְוָאָה אֶת הַנוֹלָד בְּחִינַת סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה שְׁוֵה
בְּחִינַת קִדְשֵׁת שַׁבָּת שֶׁהוּא סוּף יְמֵי הַשְּׁבוּעָה וְצָרִיכִין לְזַכֵּר
אוֹתוֹ מֵאֶחָד בְּשַׁבָּת וְלִהְיוֹן עֲצֵמוֹ בְּכָל יְמֵי הַשְּׁבוּעָה
לְקַבֵּל קִדְשֵׁת שַׁבָּת בְּבְחִינַת מִי שֶׁטָּרַח בְּעָרֵב
שַׁבָּת יֹאכֵל בְּשַׁבָּת.

יקרא דשבתא תורה י"ח

עמוד זה נדבת הר"ר מיכאל טויב הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה תחי'

לְשׁוֹן רַבְּנֵי ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

ספרו לצדיק אחד (שהיה מחותנו של רבנו ז"ל) שהרב מוואלטשיסק (שגם הוא היה מחותנו של רבנו) כבר מתגעגע ארבעים שנה שיזכה לבוא ולהיות בארץ ישראל, ומתפלל הרבה תפלות על זה, ושחק הצדיק הנ"ל ואמר: וואס דארף מען בענקען פערציג יאר, מען נעמט געלט און מע פארט, אז מען וויל פארן - פארט מען, (למה צריכים להתגעגע ארבעים שנה, לוקחים מעות ונוסעים, אם רוצים לנסע - נוסעים).

כשספרו זאת לרבנו, אמר:

דער וואלטשיסקער רב
בענקט טאקע פערציג יאר
- וועט ער קומען קיין ארץ
ישראל, און ער נישט -
וועט ער טאקע נישט
קומען קיין ארץ ישראל.

~ תרגום ~

הרב מוואלטשיסק שיש לו אכן געגועים ארבעים שנה לארץ ישראל - הוא גייע לארץ ישראל, והוא לא מתגעגע - הוא אכן לא גייע לארץ ישראל.

וכן הנה שאחר כך זכה הרב מוואלטשיסק, ועלה עם כל בני ביתו לארץ ישראל ודרש שם כמה שנים, ונסתלק ונטמן שם בשלום (במערה בבית החיים בצפת, עם בנו ר' פנחס חתן רבנו ז"ל וכלתו מרת מרים בת רבנו ז"ל)

שיח שרפי קודש החדש ח"א תקס"ח

שְׁכַתְבֶת בְּמִכְתָּבְךָ "הַפּוֹרֵס סֶפֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם" לְכֹן אֲבַקְשֶׁךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ טוֹבָה וְתִתְחַזֵּק בְּכָל טְרַדוֹתֶיךָ וּבִלְבוּלוֹתֶיךָ וְתִכְתֵּב לָנוּ מִכְתָּבִים תָּמִיד בְּאַרְיכוֹת כְּדַרְכֶּךָ מִפְּרָךְ.

וּבִזְהָה הַשְּׁבוּעַ קְרָאתִי מִכְתָּב בְּשׁוֹרָה שֶׁהֶאֱרִיכוּ זְמַן דְּרִישֵׁת ר' יוֹדֵל עַל ג' חֲדָשִׁים וְזוֹ בְּשׁוֹרָה טוֹבָה מְאֹד, כִּי בְעֵינַיִנוּ הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה לְאַחַר יְאוּשׁ, וְאִם שָׁמַעְנוּ כְּזֹאת מִבְּנֵי אֲנִי שְׁבוּדָאֵי קְלוּ הַמַּיִם, הֵינּוּ הַדִּינִין הַגְּדוֹלִין אֲשֶׁר רָצוּ לְסִתּוֹם פֶּתַח הַקְּדֻשָּׁה לְבָלֵי לְכַנוּס יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְכֹן נִתְעוֹרְרִיתִי תְהִלָּה לְאֵל חַי לְשׁוֹב לְכֹסֶף אוֹלֵי תְבוּאָה גַם לִי יְשׁוּעָה, כִּי כִּסּוּפֵי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר לָךְ כֹּלֵל וְכָל יוֹם וְיוֹם אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּבּוֹכָה וּמְקַיֵּם וַיְקַד אֶרְצָה בְּפִשְׁטוֹת וְכו', כִּי גַם זֹאת מַעֲנִין יְשִׁיבֵת הָאָרֶץ - לְהֵבִיא וּלְהוֹסִיף נַפְשׁוֹת לְהַקְיִיבוֹן, לְכֹן תִּשְׁתַּדֵּל בְּזֶה בְּכָל יְכַלְתֶּךָ, וְעַנְנֵי הָאֲמֶת אִם אֵין עוֹשִׂים כֹּלֵל שׁוֹם דְּרִישׁוֹת אוֹ אֶפְשָׁר אֵינָם מִשְׁתַּדְּלִים עֲבוּרֵי, וְזָכַר כִּי עֶקֶר גְּדוֹל בְּעֵינַיִ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאֲזָכָה לְבוֹא שָׁמָּה בְּמַהֲרָה, לְכֹן הַתְּפִלָּה עֲבוּרֵי בְּמִקְוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְכֹאֲשֶׁר יִתֵּן ה' מְקוֹם לַעֲשׂוֹת תַּעֲשֶׂה מִה שִׁיכּוֹלִין לַעֲשׂוֹת וְכו'.

וְתִאֲמִין לִי שְׁאֵנִי הֵייתִי רוֹצֵה לְהִשְׁתַּדֵּל בְּצַדִּיקוֹת א"י כְּאֲשֶׁר כְּתִיב, אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אוֹפֵן וְאֵין עִם מִי לְדַבֵּר, אֲבָל בְּשִׁבְלֵי שְׁאֵנִי רוֹצֵה לְהַכְּלִיל בְּאוֹרֵא דְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לְכֹן אֲנִי נוֹתֵן מְשָׁלִי לְקוֹפֵת א"י יוֹם בְּיוֹמוֹ, אֶף עַל שַׁבַּת וַי"ט, כְּדִי שְׁלֵא תַחֲסֹר שׁוֹם יוֹם מִצַּדִּיקֵי א"י, אוֹלֵי אֲזָכָה ע"י הַצַּדִּיקָה לְהַבְּנוֹת וּלְבוֹא שָׁמָּה מְהֵרָה.

גַּם זֹאת לְבִשׁוֹרָה כְּלִית מִה שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְאוֹמִין נוֹסְעִים שָׁמָּה וְגַם הַמְטָה וְהַכֶּסֶף בָּאוּ שָׁמָּה, כִּי בְּמִלְחַמַּת מִשָּׁה עִם עַמְלֵק יָשַׁב לוֹ עַל הַכֶּסֶף וּבִידוֹ מְטָה, כִּי יָד עַל כַּסּ וְכו' מִלְחָמָה וְכו' וְגַם כָּל עֵינַיִ רַבְּנוּ ז"ל יְהִי וְנִתְרַחֲבִין אִי"ה עִתָּה שָׁם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְכו' גַּם זֶה הוּא מַעֲנִי רַבְּנוּ ז"ל וַיְהִי תַעֲנִיתִי דַעֲתוֹ עִתָּה בְּעוֹלָם, לְכֹן אֲנִי יוֹדַע וּמִבִּין כִּי כָּל תְּכִלְתִּי עִתָּה כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשִׁמָּה בְּקֶרְבִי לְהִשְׁתַּדֵּל לְבוֹא שָׁמָּה וְה' יִרְחַם עָלַי שְׁלֵא יִהְיֶה יְגִיעָה לְרִיק ח"ו, אֲבָל בְּטַחֲוֵי חֶזֶק כְּמַעֲט שְׁאֵנִי רוֹאֵה אוֹתִי מִמֶּשׁ שָׁם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי מְקַנָּא אֶת מִי שִׁיְהִי לוֹ חֶלֶק בְּזֶה, לְכֹן אֲנִי רוֹצֵה גַם כֹּן לְזַכּוֹת אוֹתָךְ בְּזֶה, וְחֶזֶק בְּתַפְלָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, עֲבוּרֵי יִצְחָק בֶּן אֶסְתֵּר בְּרִינְדֵל, הַפּוֹרֵשׁ בְּשְׁלוֹמָהּ וּבְשְׁלוֹם כָּל אֲנָשׁ וּבְשְׁלוֹם כָּל ב"ב, הַנ"ל.

רינת ציון

כְּבוֹד אַחֵי יְקִירֵי מוה"ר יִצְחָק מֵאִיר קֶאֱרֵמָן נ"י.

אֶלֶף תּוֹדוֹת לָךְ עַל הַמִּכְתָּב הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, כְּמַדְמָה לִי שֶׁמְעוֹלָם עוֹד לֹא קְרָאתִי מִכְתָּב כְּזֶה. הַרְבֵּה דְמַעוֹת שֶׁפִּכְתִּי בְּקֶרְאֵי אוֹתוֹ, וְאֲנִי מוֹדָה לָךְ עַל אֲשֶׁר זָכַרְתָּ בְּכָל זֶה לְשַׁבַּת בְּאַרְץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבוֹתֵינוּ לְתֵת לָנוּ, חֶזֶק וְשִׂמְחָה מְאֹד וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל כָּל מִה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ שָׁם אֲשֶׁר מְאֹד כּוֹאֵב לִי לְבִי בְּזָכְרֵי אֶת אֲשֶׁר עָבַר עָלֶיךָ פֶּה וְאֶת אֲשֶׁר עָבַר עָלֶיךָ בְּשָׁנָה זוֹ שָׁם בְּזְמַן הַפְּרָעוֹת אֲשֶׁר עָלֶיךָ מִמֶּשׁ נִתְקִים דְּבִיר קְדָשׁוֹ הַבִּיאֵנִי וְגַם שָׁם לֹא שִׁקְטִיתִי וּבֹא נֹגֵשׁ וְכו' אֲבָל כָּל זֶה הֵבֵל הַבְּלִים נֹגֵד אֲשֶׁר זֹכִינ׳ בְּכָל רֵגַע בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי ה' דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינַי ה' וְכו'. וּבְדִיעַבַּד צְרִיכִין זֵיין צוֹ פְּרִידְעֵן אוֹן אַז מַעַן קִימַט אֵיבְעֵר אִיז דָּאס פֶּאָרְט בְּעַסְעֵר, לְכֹן הוֹסֵף לְהַזְכִּיר אֶת כָּל חֲבָרֵיךָ בְּמִקְוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, כִּי הַמִּתְפַּלֵּל בְּעַד חֲבֵרוֹ הוּא נֶעֱנֶה וְכו'.

גַּם נִתְנוּצֵץ בְּלִבִּי מִה שֶׁהֵעֵרַת אוֹתָנוּ אֵיךְ שָׁגַם בְּאַרְץ הַפְּלֵאוֹת גַּם שָׁם נִסְתַּתֵּר אוֹרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק וְעַל יְדֵי אֲנָשֵׁי בְּעַצְמָן וְכִי אַחֲרִיּוֹת גְּדוֹלָה אוֹן אַ גְּרוֹיִס אֵינְטֶעֱרֶנְעֵמוֹנֵג הוּא לְהַרוֹצֵה לְהִתְיַשֵּׁב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִפְּאֵת בְּלִבּוֹלֵי וְחִלּוּקֵי דַעוֹת וּמַדְמוֹת שׁוֹנוֹת, אֲבָל עִם כָּל זֶה גַם עַל בְּלִבּוֹלִים הָאֵלוּ צְרִיכִין לְעֲבוֹר, כִּי לְכֹן נִקְרָאִים אֲנַחְנוּ עֲבָרִים, כִּי צְרִיכִין אֲנִי לְעֲבוֹר עַל הַכָּל וּבְלִי לְהִסְתַּכַּל גַּם עַל זֶה, כִּי גַם הַמְּרַגְלִים בְּעַצְמָן מִסְתַּמָּא הֵיוּ בְּעַלֵי מַח וּבְנֵי דַעָה גְּדוֹלָה, וּמִסְתַּמָּא דְבָרוּ גְנוּת הָאָרֶץ לֹא בְּפִשְׁטוֹת כִּי אִם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְעֵינַיִם גְּדוֹלִים וְדַקִּים מְאֹד, וְעַם כָּל זֶה חָרָה אֶף ה' בָּם עַל אֲשֶׁר לֹא בְּטָלוּ דַעֲתָן נֹגֵד דַּעֲת הַתּוֹרָה, כִּי טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד וְאֵין אֲנִי דוֹבֵר ח"ו דְּבָרִים אֵלוּ לְקַנְטֵר אוֹתָךְ ח"ו, כִּי אֲנִי נוֹתֵן יִישׁר כַּח לָךְ עַל אֲשֶׁר הִבְנַת אוֹתָנוּ בְּזֶה, כִּי צְרִיכִין הַכָּל לִידַע לְמַעַן לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה בְּכָלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת וּלְחַגֵּר מִתְּנִי שְׁלֵא לְהַפְשִׁיל בְּזֶה, כִּי צְרִיכִין לִידַע כְּמוֹ שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ז"ל לָנוּ כִּי הוֹלֵךְ וּבֹא אֶפִיקוֹרְסוֹת גְּדוֹלָה לְמַעַן לְהִתְחַזֵּק כֹּן אֶתָּה עֲשִׂיתִי טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת עִמָּנוּ מִה שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ כָּל זֶה.

אֲבָל אֲנִי מְחַזֵּק אוֹתָךְ, כִּי מִחֲזַקִּין לְמַחֲזַקִּין כְּמוֹ שְׁעוֹבֵר עַל כָּל מִי שֶׁמִּתְקָרֵב לְהַצַּדִּיק בְּלִבּוֹלִים וּמִחֲלַקַּת גְּדוֹלִים, מִה שְׁאֵין הִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר, כֹּן מִמֶּשׁ וְיוֹתֵר מִזֶּה עוֹבֵר עַל תּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, כִּי לְפִי הַבְּנֵי וְהַשְּׁגָתִי בִישִׁיבֵת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הֵם בְּבַחֲנֵינִי שְׁלוּחֵי כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשָּׁתָהּ וְתִיקוּנָהּ עַל כָּל הָעוֹלָם וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּבַחֲנֵינִי מִה

זמני שבת קודש – פרשת שלח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:06	7:05	7:23	7:09	7:16	7:08	8:35	8:01
שקיעה ערב שב"ק	7:46	7:45	7:45	7:49	7:46	7:48	8:57	8:23
חצות הלילה	2:12	2:13	2:14	2:15	2:13	2:14	3:42	3:00
עלות השחר	4:07	4:08	4:07	4:01	4:07	4:03	2:24	3:39
עטיפת הטלית	4:35	4:36	4:35	4:30	4:35	4:31	3:25	4:15
נין החמה	5:34	5:35	5:34	5:30	5:34	5:31	4:58	5:26
סוף זמן קר"ש	8:09	8:10	8:10	8:05	8:10	8:06	7:15	8:00
חצות היום	12:38	12:39	12:39	12:37	12:38	12:37	12:58	12:55
שקיעה יום שב"ק	7:47	7:46	7:46	7:50	7:46	7:48	8:57	8:24
צאת השבת	8:24	8:25	8:27	8:27	8:27	8:27	10:02	9:14
צאה"ש 72 דק'	8:59	8:58	8:58	9:02	8:58	9:00	10:09	9:36

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודי"ע 30 דק; בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ ביונים לפי האופק (כ-6.5 מע). עלות השחר (72 ע"פ מע) 16.1 מע. עטיפת הטלית 11.5 מע. נין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ ביונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת קרח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
עד.	עד:	עה.	עה:	עו.	עו:	עו.
רלפ	רמ	רמא	רמב	רמג	רמד	רמה
נו	נז	נח	נט	ס	סא	סב
תורה י"ח ח"א - קרטליתא						התורה הזמנית